

Комитетът от работници, който искаше да чуе от мен мнение за кого да гласуват тютюноработниците в законодателните избори, след като напуснал кантората ми беше се отправил за склада, посетил и други тютюневи складове и докладвал какво съм им казал. Когато съобщили, че председателят на Съюза на тютюнотърговците е за Самодумов работниците шумно манифестирали и викали "ура".

Разбира се, това беше удар за Гаврил Вулев. То му подействувало съкрушително. Едва след Девети септември се помири с мен. Дошъл бе един англичанин от "Бритиш-американ Ко", с когото имал известни връзки и поиска да му съдействувам гостът англичанин да се запише в "Юнион клуб", за да може да се храни там. По народност този представител на "Бритиш-американ Ко" беше еврейн. Идваха често с Гаврил Вулев в "Юнион клуб". Запозна и мен с гостенина.

Мина дълго време след това и Гаврил Вулев беше арестуван. Около петдесетина души засбиכולили сградата на ул. "Цар Симеон" в Пловдив, където живееше, и го задържали.

Гаврил Вулев беше станал парвеню. След като забогатя твърде много, поиска да стане народен представител, да играе и обществена роля. Не знаех по каква линия, но той имал връзки с Трайчо Костов. Казвах ми, че при срещи с него не се държал почтително. Искан да покаже, че му е много близък и се обръщал към него прекалено свободно, като му викал "Трайчо". Обичал да се представя като близък човек на английската легация.

Във връзка с процеса срещу Трайчо Костов и той бе осъден на смърт и екзекутиран. След реабилитирането на Трайчо Костов бе реабилитиран и Гаврил Вулев, вдигната бе и конфискацията на апартемент му в Пловдив. Понеже нямаше деца, наследиха го двете дъщери на брат му Георги Вулев – и двете омъжени за авиатори.

По време на Втората световна война "Братя Вулеви" купуваха тютюни по контингенти, дадени от Министерството на търговията, от Беломорието. Кантората им беше в Серес. Тези тютюни не можаха да